

Henvendelse af 8. april 2002 fra professor, dr.jur. Ole Espersen

Optrykt efter ønske fra SF og EL

Københavns Universitet, Det Juridiske Fakultet

Det Retsvidenskabelige Institut B

Studiegården
Studiestræde 6
1455 København K
35 32 32 22/35 32 26 26
Fax: 35 32 32 01

Professor, dr. jur. Ole Espersen
Direkte tf.: 35 32 31 26, e-mail: Ole.Espersen@jur.ku.dk
8. april 2002

Folketingets Retsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Om terrorismedefinitionen og tiltalebeføjelser.

Regeringens forslag til indføjelser af specielle terrorisme-paragraffer i straffeloven har medført kritik fra en række af de myndigheder, der har haft lejlighed til at udtale sig over lovforslaget. Man har således kritiseret terrorismebegrebets vaghed og de betydelige afgrænsningsproblemer, der vil opstå. Kritikken fremføres f.eks. af rigsadvokaten, rigspolitichefen, politidirektøren i København, Advokatrådet, Landsforeningen af beskikkede advokater og Det Danske Center for Menneskerettigheder. En række af de nævnte fremhæver, at definitionen jo vil omfatte angreb på ethvert lands økonomiske eller sociale strukturer uanset det pågældende lands styreform, og som eksempler påpeges, at ANCs kamp mod apartheidstyret i Sydafrika måtte betegnes som terrorisme – efter det foreliggende lovforslag. Justitsministeriet har afslået at foretage ændringer med to begrundelser.

Den ene begrundelse er at tiltale i anledning af overtrædelse af bestemmelserne er betinget af Justitsministerens beslutning, som træffes under sædvanligt »parlamentarisk ansvar« og man

skriver videre, at »med denne påtalerregel vil det kunne sikres, at der ikke rejses tiltale i sager, hvor der foreligger materiel atypicitet eller sager omfattet af en EU-rådserklæring...« der omtales nedenfor.

Man erkender altså for så vidt, at der er tale om en noget vag og elastisk bestemmelse – det der i folkemunde undertiden kaldes en gummiparagraf. Men man finder dette forsvarligt, fordi beslutningen om at bruge eller ikke bruge bestemmelsen (hvor overtrædelse jo kan koste livsvarigt fængsel) træffes af et politisk organ, nemlig Justitsministeren.

Altså: til gengæld for en meget politisk betonet bestemmelse, der er ret så vag og ubestemt, lover man at den alene vil blive brugt efter en politisk beslutning.

Dette forekommer ikke at være særlig betryggende. Husk hvordan de politiske holdninger var splittet til ANC-styret i Sydafrika. Nogle partier støttede varmt apartheid og anså ANC for terrorister – mens andre støttede ANC, som kæmpede for demokrati og afskaffelse af racediskrimination. Det er næsten at overspille tilliden til det par-